

výkonu může býti zpeněženo. O takové majetkové právo však tu nejde. Kauční hypoteka, to jest knihovní zajištění pohledávek, jež v budoucnu vzejdou z určitého právního poměru do určité výše, skytá práva jen věřiteli, neposkytuje však dlužníku zpeněžitelné právo, jež by mohlo býti v exekuci zpeněženo k ukojení jiného věřitele, nýbrž ukládá dlužníku jen povinnost, by trpěl uspokojení věřitele ze zástavy.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nárok povinného na vydání výmazné kvitance co do nevyčerpané části úvěrní pohledávky zajištěné pro poddlužníka na nemovitostech povinného není způsobilým předmětem exekuce pro peněžitě pohledávky, neboť nárok ten, jak správně uvedl rekursní soud a blíže doličovati netřeba, nemá majetkové hodnoty a není zpeněžitelný a tudíž se za předmět exekuce k vydobytí peněžitě pohledávky nehodí. Co se týče oprávnění povinného, jehož zabavení a přikázání dovolací rekurentka kromě zabavení a přikázání onoho nároku navrhla, totiž oprávnění nakládati se zástavním právem, zřízeným na nemovitostech dlužníka pro úvěrní pohledávku poddlužníka, mělo, jak v návrhu bylo uvedeno a jak se uvádí v dovolacím rekursu, býti navrženou exekucí postiženo oprávnění dlužníka, příslušející mu jako vlastníku hypoteky podle § 469 obč. zák., totiž oprávnění převést na základě kvitance zástavní právo váznoucí pro pohledávku poddlužníka na pohledávku jinou. Toto právo vlastníka hypoteky je však jeho osobním, výlučně jen jemu příslušejícím právem, jak doličeno bylo v rozhodnutích sb. n. s. čís. 2987, 4337 a j., a vésti na právo to exekuci, pokud se týče právo to exekučně postihnouti nelze. Nehodí se tudíž ani ono oprávnění za předmět exekuce.

Čís. 11642.

Není závary, by vymáhajícimu věřiteli, jemuž již byla povolena exekuce zabavením a přikázáním vkladu povinného u poštovní spořitelny, nebyla povolena na základě téhož exekučního titulu exekuce zabavením a přikázáním k vybrání dalších vkladů povinného na též účtu poštovní spořitelny. Povolení další exekuce není na překážku ani, že exekuce dříve povolena byla k návrhu povinného odložena.

(Rozh. ze dne 6. května 1932, R I 235/32.)

K vydobytí vykonatelné pohledávky 1.098 Kč (podle výkazu nedoplatků ze dne 17. září 1931) povolil soud první stolice pod E 43/32 exekuci zabavením a přikázáním k vybrání vkladu dlužníka u poštovní spořitelny v Praze na účtu čís. 24.188 v částce 1.150 Kč. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Povinná strana navrhuje zrušení usnesení prvního soudu, kterým exekuce byla povolena, z důvodu, že vymáhající strana podala již pod č. j. E 1695/31 a E 1908/31 exekuci k vydobytí 1609 Kč 70 h na základě výkazu nedoplatků ze dne 17. září 1931, že usne-

sením ze 4. ledna 1932, č. j. E 1526/30 byly výslovně tyto exekuce odloženy a že tento odklad brání povolení nové exekuce pro tutéž pohledávku. V exekučních věcech E 1695/31, E 1908/31 a E 43/32 byly povoleny vymáhající straně exekuce na základě výkazu nedoplatků vymáhající strany ze dne 17. září 1931, tudíž na základě téhož ex. titulu. V exekuční věci E 1695/31 byla sice povolena exekuce na svršky, avšak v exekuční věci E 1908/31 byla povolena exekuce zabavením a přikázáním téhož vkladu, jehož zabavení a přikázání navrhuje vymáhající strana v nové žádosti E 43/32. Odporuje zásadě § 27 ex. ř., by exekuce byla povolována znovu na základě téhož exekučního titulu a týmž exekučním prostředkem. Také odložení exekuce prvním soudem povolené stalo by se bezpředmětným, kdyby vymáhající strana mohla znovu žádati o povolení téhož exekučního prostředku pro tutéž pohledávku. Z těchto důvodů měl první soud žádost za povolení téže exekuce pro tutéž pohledávku zamítnouti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud vychází z předpokladu, že v exekuční věci E 1908/31 byla povolena exekuce zabavením a přikázáním téhož vkladu, jehož zabavení a přikázání navrhuje vymáhající věřitelka v návrhu E 43/32. Tento názor nesouhlasí se spisy. V návrhu E 1908/31 vedla vymáhající věřitelka na základě vykonatelných výkazů nedoplatků ze 17. září a z 15. října 1931 exekuci zabavením a přikázáním k vybrání vkladu povinné strany u poštovní spořitelny v Praze na účtě čís. 24.188 v částce 2.900 Kč. V návrhu E 43/32 vedla na základě téhož výkazu ze 17. září 1931 exekuci zabavením a přikázáním vkladu téže povinné strany na témže účtě v částce 1.150 Kč. Z toho je zřejmo, že v každém případě byla exekuce vedena na jiný vklad. Zabavení a přikázání se mohlo přirozeně dotknouti jen vkladů v exekučních návrzích uvedených, které byly v době doručení povolujícího usnesení na dlužníkově účtě. Současné vedení několika exekucí bylo podle § 14 ex. ř. přípustné a soud mohl exekuci obmeziti na některý exekuční prostředek jen za předpokladu téhož místa zákona. Povolení další exekuce nebylo na překážku ani, že exekuce dříve povolená byla k návrhu dlužnice odložena, neboť usnesení povolující odklad se přirozeně vztahuje a má účinek jen na exekuci, v níž byl odklad povolen. Správnost exekučních titulů soud zkoumati nesměl (§ 133 zák. z 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n.). Rekursní soud tudíž neprávem vyhověl rekursu povinné strany.

Čís. 11643.

Při přidělu pozemků (podle zákonů o pozemkové reformě) nesejde na tom, že strany o kupní ceně mezi sebou nejednaly a ji neujednaly, stačí, byla-li kupní cena určena Státním pozemkovým úřadem.

(Rozh. ze dne 6. března 1932, Rv I 112/31.)